

2020.11.06-Bibliaóra

Ének: 135:1-4 „Áldjátok az Úr nevét...”

Előima: Kegyelmes Istenünk!

Úgy jövünk ma eléd, mint akik hálásak a héten megélt áldásaidért. Köszönjük neked azokat az apró csodákat, amelyekben részesítettél bennünket. Köszönjük neked, hogy Igéd ereje által érezhettük, hogy Te minden nap velünk vagy erőddel táplálsz, Igéddel vigasztalsz és felemeled a fejünket irányodba, hogy merjünk kérni, hálát adni és bűnöket megvallani. Megvalljuk előtted, hogy nélküled képtelenek lennénk bármi jóra. Kérünk, védj meg saját önző gondolatainktól, bántó szavainktól és ösztönös cselekedeteinktől. Akadályozd meg, hogy az én utam, az én kívánságom, az én gondolatom teljesüljön. Segíts, hogy ami az utamba kerül, lehetőségként fogjam fel, és ne nehézségként, hátráltató tényezőként. Te már látod az előttem álló utakat, amelyeken elbukhatok, erőtlennek és gyengének bizonyulok. Kérlek, vezess Szentlelkeddel, akkor amikor Igéddel élek, hogy a hétköznapokban elegendő legyen az az erő, amit kegyelmedből megtapasztalhatok. Hiszem, hogy a Te szereteted és kegyelmed nem az én teljesítményemen alapszik. Te hibáimmal együtt elfogadsz ma is és szeretsz engem. Kérlek Uram irányítsd ma is mindazoknak a szívét és gondolatait, akik készek egyedül Rád figyelni és egyedül Téged elfogadni életük Urának. Az Úr Jézus Krisztusért hallgass meg minket. Ámen

Ószövetségi ígerész: 2Sámuel 23,8-39

„⁸Ezek voltak név szerint Dávid vitézei: a tahkemóni Jóséb-Basebet, egy főtiszt, aki úgy forgatta lándzsáját, hogy egy alkalommal nyolcszáz embert döfött le. ⁹Azután Eleázár, Ahóhi fiának, Dódónak a fia, egyike annak a három vitéznek, akik Dávid mellett voltak, amikor csúffá tették a harcra gyülekezett filiszteusokat. Az izráéliek már visszavonultak, ¹⁰de ő ott maradt, és vágta a filiszteusokat, míg csak bele nem fáradt, és hozzá nem ragadt a keze a kardhoz. Nagy győzelmet adott az ÚR azon a napon. Azután a hadinép is visszatért hozzá, de csak fosztogatni. ¹¹A következő volt Sammá, a hárári Ágé fia. Amikor összegyűltek a filiszteusok Lehinél, ahol a mező egy darabja lencsével volt bevetve, a hadinép már megfutamodott a filiszteusok előtt, ¹²de ő megállt annak a darab földnek a közepén, megvédte azt, és megverte a filiszteusokat. Így adott az ÚR nagy győzelmet. ¹³Egyszer a harminc vezér közül hárman elmentek Dávidhoz, és aratáskor érkeztek meg Adullám barlangjába, amikor a filiszteusok serege a Refáim-völgyben táborozott. ¹⁴Dávid akkor a sziklavárban volt, a filiszteusok előőrsé pedig ugyanakkor Betlehemnél volt. ¹⁵Dávid eltikkadt, és ezt mondta: Ki hoz nekem ivóvizet a betlehemi kútból, amely a kapunál van? ¹⁶Erre a három vitéz áttört a filiszteus táboron, vizet merített a betlehemi kútból, amely a kapunál volt, elhozták, és odavitték Dávidnak. De ő nem akarta meginni, hanem kiöntötte áldozatul az ÚRnak, ¹⁷és ezt mondta: Az ÚR mentsen meg attól, hogy ilyet tegyek! Hiszen azoknak az embereknek a vére ez, akik kockára tették az életüket! Ezért nem akarta meginni. Ilyeneket vitt véghez ez a három vitéz. ¹⁸Abisaj, Jóáb testvére, Cerújá fia volt ennek a háromnak a vezetője. Ő úgy forgatta a lándzsáját, hogy háromszáz embert döfött le. Ő volt a leghíresebb a három között. ¹⁹A három között a legtekintélyesebb volt, ezért lett a parancsnokuk, de a hárommal nem ért föl. ²⁰A Kabceélból való Benájá, Jójádá fia is kiváló ember volt, és nagy tetteket vitt véghez. Ő vágta le Móáb két bajnokát. Ő ment le egy verembe, és megölt egy oroszlánt, amikor egyszer hó esett. ²¹Ugyanő vágott le egy nagy termetű egyiptomi embert, bár az egyiptomi

kezében lándzsa volt, ő meg csak bottal ment rá. De kiragadta az egyiptomi kezéből a lándzsát, és a saját lándzsájával ölte meg. ²²Ilyeneket vitt véghez Benájá, Jójádá fia. Ő is nevezetes volt, mint az a három vitéz. ²³Tekintélyes volt a harminc között, de a hárommal nem ért föl. Dávid a testőrök vezetőjévé tette. ²⁴Aszáél, Jóáb testvére is kivált a harminc közül, akik a következők voltak: Elhánán, a betlehemi Dódó fia, ²⁵a haródi Sammá, a haródi Eliká, ²⁶a peleti Helec, a tekóai Írá, Ikkés fia, ²⁷az anatóti Abiezer, a húsái Mebunnaj, ²⁸az ahóhi Calmón, a netófái Mahraj, ²⁹a netófái Héleb, Baaná fia, a benjámini Gibeából való Ittaj, Ríbjaj fia, ³⁰a pirátóni Benájá, a nahalé-gaasi Hiddaj, ³¹az arbái Abialbón, a bahúrими Azmávet, ³²a saalbóni Eljabhá, Jónátán, Jásén fia, ³³a harári Sammá, az arári Ahiám, Sárár fia, ³⁴a maakái Elifelet, Ahaszbaj fia, a gilói Eliám, Ahitófel fia, ³⁵a karmeli Hecró, az arbái Paaraj, ³⁶a cóbai Jigál, Nátán fia, a gádi Báni, ³⁷az ammóni Celek, meg a beéróti Nahraj, Jóábnak, Cerújá fiának a fegyverhordozója, ³⁸a jeteri Írá, a jeteri Gáréb ³⁹és a hettita Úriás; összesen harmincheten.”

Szeretett testvérem az Úr Jézus Krisztusban!

Dávid kiváló vitézei. A mai igénket két részre oszthatjuk, míg az első szakasz (8-24) egy-egy konkrét vitézt nevez meg olyan formában, hogy leírja tetteit, erejét és jellegzetes harci technikáját, addig a második szakasz Dávid 30 hősének a nevét sorolja fel.

A hősök nevét nem lehet kiradírozni a történelemből. Egy király mellett pedig mindig voltak olyan emberek, akik akár meghalni is készek voltak érte és támogatták, mert cél az ország és a nép megmaradása az ellenséggel szemben. A filiszteusok, mint ősi ellenségek többször is meg vannak nevezve ebben a szakaszban. De a „nagy” vezérek minden helyzetben, minden harcban csak eszközök Isten kezében, s annyira jó látni, hogy az igerészen sem az ő nevük a lényeg, hanem az, aki általuk harcolt, erőt és győzelmet adott. Hiszen a 12. versben egy-egy harcos kiemelkedő teljesítménye után le van írva, hogy: „Így adott az Úr nagy győzelmet.” S így lehet egy népnek megmaradása, ha tudja, hogy győzelme kitől származik. Ki az, akivel az oldalán ki tudja mondani, ha Ő velünk, ki lehet ellenünk.

Isten szabadító munkáját mindenkor érezhetjük és láthatjuk a történelem során. S míg Izráel területén tisztelték ezeket a hősöket, nem bálványozták őket.

Egy eseményt szeretnék kiemelni a sok név közül, ami elsősorban nemcsak a vitézek erejét mutatja be, hanem a tettere kész csapat hozzáállását Dávid kéréseihez. A 13-17. szakasz élénk tárja, hogy mennyi bátorság, tisztelet és szeretet van a vitézekben. Dávid szomjas. S ők készek cselekedni. Nem ismernek akadályt csak a célt látják maguk előtt, s hogy teljesítsék királyuk kérését. Áttörtek a filiszteus táboron, vizet vittek Dávidnak. De ő nem akarta meginni, hanem kiöntötte áldozatul az Úrnak. Dávid látja bennük az elszántságot és a „mindentre kész vagyok érte” hozzáállást. Azt akarja, hogy ez a hozzáállás Istennek kapcsolatban legyen a vitézekben és ne az ő személye legyen a lényeg.

Kedves testvérek! A legnagyobb ellenségünk legyőzésére is adatott király, egy olyan hős, akinek a neve szívünk lapjaira lett nagy betűkkel bevésve. Mert Ő a halál felett győzött, azért, hogy mi, annak ellenére, hogy nem érdemeljük meg élnünk, és ki tudjuk mondani, hogy így adott az Úr nagy győzelmet. „²⁶Mint utolsó ellenség töröltetik el a halál.”(1Kor15,26) Ámen

Ének:135:4 „Megáll örökké neve...”

Újszövetségi alapige: 2Korintus 12, 1-10

„¹Dicsekednem kell, habár nem használ; rátérek azért az Úr megjelenéseire és kinyilatkoztatásaira. ²Ismerek egy embert a Krisztusban: tizennégy évvel ezelőtt - hogy testben-e, vagy testen kívül-e, nem tudom, csak az Isten tudja -, elragadtatott a harmadik égig. ³Én tudom, hogy az az ember - hogy testben-e vagy testen kívül-e, nem tudom, csak az Isten tudja -, ⁴elragadtatott a paradicsomba, és olyan kimondhatatlan beszédeket hallott, amelyeket nem szabad embernek elmondania. ⁵Ezzel az emberrel dicsekszem, nem pedig önmagammal; ha csak az erőtlenségeimmel nem. ⁶Pedig ha dicsekedni akarnék, nem lennék esztelen, mert igazságot mondanék, de mérséklem magamat, hogy valaki többnek ne tartson, mint aminek lát, vagy amit tőlem hall; ⁷még a kinyilatkoztatások különleges nagysága miatt sem. Ezért tehát, hogy el ne bizakodjam, tövis adatott a testembe: a Sátán angyala, hogy gyötörjön, hogy el ne bizakodjam. ⁸Emiatt háromszor kértem az Urat, hogy távozzék az el tőlem. ⁹De ő ezt mondta nekem: „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.” Legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel dicsekszem, hogy a Krisztus ereje lakozzék bennem. ¹⁰Ezért a Krisztusért örömöm telik erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldöztetésekben és szorongatásokban; mert amikor erőtlenség vagyok, akkor vagyok erős.”

Szeretett testvérem!

A korintusi gyülekezetbe álapostolok érkeztek, akik elfordították a korintusiakat az evangéliumi hittől. Megpróbálták Pált lejáratni, csaló emberként feltüntetni, s annak ellenére, hogy korábban azt írja, hogy ha valaki dicsekszik, az Úrban dicsekedjék- mégis az Úr megjelenéséről és kinyilatkoztatásairól kezd el beszélni. Ebben a fejezetben a tapasztalati világon túli eseményekkel való dicsekvés következik. Leírja az olvasónak a látomásait, Isten kinyilatkoztatásait.

Míg ez a rész egyes szám 3. személyben szól, addig tudnunk kell, hogy az apostol saját magáról beszél. A korintusiaknak döntő bizonyíték lehetett ez arra, hogy Pál Istentől küldött szolga. De nem a maga dicsőségét keresi, a 7. versből lehet következtetni arra, hogy önmagáról beszél. A látomásban Pál elragadtatott, Isten olyan szent és egyedi dolgokba avatta be, amelyek nem tartoznak másokra. Valami olyanban lehetett része, mint az ószövetségi hithősöknek-IIIésnek és Énóknak.

Pálnak korábban is voltak látomásai pl.:

ApCsel9,12 „¹²és látomásban látja, hogy egy Anániás nevű férfi jön be hozzá, és ráteszi a kezét, hogy lászon.”

ApCsel16,9 „Egy éjjel látomás jelent meg Pálnak: egy macedón férfi állt előtte, és ezekkel a szavakkal kérlelte őt: „Jöjj át Macedóniába, légy segítségünkre!””

ApCsel18,9 „Az Úr egy éjjel látomásban ezt mondta Pálnak: „Ne félj, hanem szólj, és ne hallgass: ¹⁰mert én veled vagyok, és senki sem fog rád támadni és ártani neked, mert nekem sok népem van ebben a városban.””

Az alapigénkben olvasott lelki kijelentés nem a tömegnek szól, hanem elsősorban a kiválasztottnak. Az eseményről annyit tudunk, hogy 14 évvel korábban történt. Egy konkrét eseményről van szó, ami először a harmadik égről szól, azután pedig a paradicsomról. A

zsidók tudtak ennek létéről, felfogásuk szerint a harmadik ég a paradicsom helye. Ezek alapján Pál eljutott a menny legmagasabb és legtitkosabb részeibe látomásban. A harmadik ég a legcsodálatosabb hely a teremtésben. Itt lakik Isten és itt áll a trónja. Pál sejtet valamit az ott lévő légkörből, hangokat is halhatott. A szavak ezután kimondhatatlanok. Ez a megtapasztalás bátorítást adott neki a további szolgálathoz. Viszont erről nem szabad beszélnie. S míg dicsekedhetne ezzel az élményével, mégsem teszi, mert felfoghatatlan ez az ember számára. Ezek mind felemelték az akkori csalók felé, Istentől jöttek. De igyekeznek ettől megszabadulni, hogy ne úgy tekintsenek másokra, mint akik kevesebbek nála.

Pál csak egy krisztusi emberrel akar dicsekedni, s ő mint ember nem lényeges a képben.

Gal2,20 „²⁰Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.”

Mondanivalójának lényege a szenvedése. Isten akaratából tövis adatott a testébe azért, hogy nehogy elbízsa magát. Amikor erről a tövisről olvasunk nem a hely a lényeg, hanem mindig a cél. A cél pedig, hogy az őt küldő Krisztus maradjon mindig a nagyobb. Hogy észébe se jusson, hogy ami vele történik az az emberi teljesítménye.

S míg egy szál rózsát sem a tövise miatt veszünk meg, hogy azt napi szinten megérintsük és fájdalmat okozzunk magunknak, addig ez a tövis Pál életét védi. Ez az, ami megőrzi, ami által a kegyelem még jobban érezhető lesz az életében.

Tövis(Nyílvessző, szúróeszköz): Feltételezhető, hogy valamilyen betegségről van szó.

-szembetegség, beszédhiba, epilepszia

Szívesen szabadult volna ettől a betegségtől, sőt 3x imádkozik is érte. Háromszor könyörög ennek elvételéről, de Isten úgy látja jónak, ha ez megmarad Pál testében. Orvosság egyedül a kegyelem.

Válasz: Nincs olyan ima, amelyre ne lenne válasz is. De van, hogy a tőlem várt válasz nem egyezik Isten válaszával.

S Pál esetében is érkezik az Úr válasza: „Elég neked az én kegyelemem!” Szolgálatunk elvégzéséhez az erőt kegyelemből kapjuk. Amikor gyenge az ember, akkor éli át igazán, hogy mennyire erős Istene van. Ilyenkor születnek a legőszintébb imák. S itt is érvényes Gyökössy Endre szójátéka, a tövist felismerve nem kiborulni kell, hanem leborulni.

Ne add fel drága testvérem az imaharcaid, ne enged, hogy a tövised határozzon meg, hiszen feletted is ott van Isten kegyelme. Ez az, ami elég! Elég a kegyelem, hiszen a kegyelmi időszakban kegyelemből élünk, s ez a kegyelem nem a mi felfogásunk keretei közé van beszorítva különböző határokkal, hanem Isten kegyelme határtalan, nem személyválogató, így nekem is szól, hozzáam is szól, amikor azt mondja, hogy : „Elég neked az én kegyelemem!”

„³¹Mert nem vet el örökre az Úr. ³²Még ha megszorít is, irgalmaz, mert nagyon szeret. ³³Mert nem szíve szerint alázza és szomorítja meg az embereket.” JSir3, 31-33

S míg a gonosz minden nap teker egyet a tövisünkön, hogy hadd érezzük, hadd kerüljön mélyebbre, hadd szüljön kételkedést, addig Isten felhasználja ma is az aggodalmaid, a testi és lelki betegségeid, veszteségeid, kimondott és ki nem mondott szavaid arra, hogy meghalld, hogy „Elég neked az én kegyelmem!” Hiszen másra nincs szükségünk. Más nem tart meg és más nem tud azon az úton vezetni, amelyre Urunk hív. A kegyelem az egyedüli üzemanyagunk© S amikor felismerem, hogy saját erőmből nem tudom legyőzni a nehézségeim, akkor jön az, hogy: „Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé kell lennem.”(Jn3,30)

Pált ez a tüske védte, óvta az elbizakodottságtól. S van egy másik Személy imája is, Aki 3xkéri az Atyát, ha lehetséges, akkor távozzék tőle az a pohár. Ez a személy az Úr Jézus Krisztus, aki az Atya akaratának a teljesülését kérte az életében. Példát ad élénk ebben is az Úr.

Drága testvérem-neked is vannak tüskéid? Fel is tudod őket sorolni, talán nem is 3x imádkoztál már az elvételéért, hanem évek hosszú sora óta keseríti meg az életed. Imádkozz ma Jézussal érte. Imádkozz azért, hogy az Atya akarata érvényesüljön az életedben, s valóság lehet, hogy Isten kegyelme elég lesz mindenre, mert az Ő ereje erőtlenséged által ér célhoz. Vigyázz! Kész! Rajt!....Ámen

Utóima:

Erőt kértem az Úrtól, -
s ő nehézségeket adott,
melyeken megedződtem.
Bölcsességért imádkoztam, -
és problémákat adott,
melyeket megtanultam megoldani.
Előmenetelt óhajtottam, -
gondolkodó agyat és testi erőt kaptam,
hogy dolgozzam.
Bátorságot kértem, -
és Isten veszélyeket adott,
melyeket legyőztem.
Szeretetre vágytam, -
és kaptam az Úrtól bajba jutott embereket,
hogy segítsék rajtuk.
Kegyes jóindulata helyett
alkalmakat kaptam a jóra.
Semmit nem kaptam, amit kértem,
és mindent megkaptam, amire szükségem volt.
Meghallgatta imádságomat.
Erőtlenségemben segíts meg, Uram! Ámen.

Úri ima:

Áldás: „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.” (2Kor12,9)

Ének: 475:1-3 „Imádkozzatok és buzgón kérjetek...”